

behandlingen for den enkelte. Det er sådan nogle elementer, der er vigtige for os.

Derfor tager vi også meget, meget gerne hele den diskussion om økonomi og sådan noget. Vi ser altså ikke det her som et udtryk for, at alt er, som det er, og at det skal det i øvrigt vedblive med at være. Derfor flytter vi rundt på opgaverne, og skaber det så ikke en masse utryghed? Vi ser det her som en enestående mulighed for at gøre tingene bedre, altså for, at den offentlige sektor i langt højere grad kan yde en service over for de borgere, der bliver ramt på forskellig vis i forhold til det, vi gør i dag.

Vi tror på, at kommunalpolitikkerne, når kommunerne får mange af de her opgaver, vil tage det ansvar på sig. Det synes vi i øvrigt også, at hele processen er kendetegnet af. Når de får ansvar på eksempelvis det sociale område, har det været rejst som et af spørgsmålene: Er det ikke et stort problem, at kommunerne nu i højere grad skal tage sig af det sociale område? Nej, det er det da ikke. Det er da ikke et problem, at de politikere, der sidder tættere på de mennesker, der af en eller anden grund kommer i uføre og har hjælp behov, i højere grad skal tage sig af de mennesker. Tror man på, at synlighed om de her mennesker er et problem, eller tror man i virkeligheden på, at synlighed i forhold til de her mennesker er med til at skabe en større forståelse for, at vi skal yde de mennesker en ordentlig hjælp? Vi tror det sidste.

Derfor tror vi også på, at det er fornuftigt, at kommunalpolitikere, og specielt når kommunerne bliver større, får et større ansvar for at hjælpe de mennesker, der kommer i nød af den ene eller anden årsag.

Hvis vi har et menneske i en familie, et barn, der kommer i problemer, kan man også helt anderledes i en kommune samtænke, hvordan man løser det i forhold til hele familien, i stedet for, som vi har det i dag, at have forskellige offentlige myndigheder til at sørge for, at tingene glider – man skal måske have et amtsligt tilbud, mens kommunen skal forestå de øvrige hensyn i forhold til familien.

Her er vi så i øvrigt gået lidt på kompromis med den sådan helt stringente tankegang i det, jeg netop siger her. Vi har nemlig i processen accepteret, at der er områder af de sociale institutioner, som vi lader blive i regionerne, fordi der

har været en frygt for, at der stadig væk var kommuner, der ikke ville kunne magte det.

Vi har ikke delt den frygt, men vi har valgt at sige, at risikoen for det skal komme de borgere, man taler om, til gode. Derfor har vi valgt at sige, at der er noget her, der kan være regionalt forankret til at starte med. Kommunerne kan så senere overtage stille og roligt, i den takt kommunerne får bygget sig op, så vi i højere grad kan fuldende strukturen.

Kl. 12.00

Med de her ord, som jeg håber man kan se i meget høj grad retter sig til det forslag, vi har at gøre med, har jeg samtidig forsøgt at give sådan en lidt bredere tilgang for at markere, hvorfor vi helt grundlæggende mener, at det er rigtigt at gå ind i den her nye struktur, som vi får med kommunalreformen.

Vi glæder os til at få det her foldet videre ud, glæder os over, at kommunerne har taget så stort ejerskab i den her proces, og tror også derfor, at det her kan ende med at blive rigtig godt i forhold til den service, den offentlige sektor kan yde de borgere, der virkelig har hjælp behov.

#### **Formanden:**

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet, og så tager vi de korte bemærkninger, når mødet begynder igen. For god ordens skyld skal jeg lige nævne, hvem der er tegnet ind for korte bemærkninger. Det er hr. Ole Stavad, fru Margrethe Vestager og fru Line Barfod.

Mødet genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.01

Mødet genoptaget kl. 13.00

#### **Første næstformand (Svend Auken):**

Jeg foreslår, at vi først genoptager mødet kl. 13.05.

Mødet udsat kl. 13.01

Mødet genoptaget kl. 13.05